

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ívamáli?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meiríkostnað fyri lýsaran.

Skreytlutir úr føroyskum basalti

— Hvat ger ein »fakidiotur«, tá virkið, sum var tað einasta av sínum slag í Føroyum, letur aftur?

Hann byrjar sjálvur.

Virkið er, ella var, Føroya Mekaniski Grótidnaður. Og »fakidioturin« er Árni Ziska.

Lat tað verða sagt beinvegin, at tað eru ikki vit, sum kalla hann so. Tað ger hann sjálvur, og hann sum veit og hevur sæð, hvat Árni hevur tilnevnað av gagns- og prýðislutum má ásanna, at fakmaður er hann.

Tað eru nú tvey ár síðani Árni byrjaði fyrri seg sjálvan í kjallaranum í sethúsum sínum inni á Strøndum, og amboðini, hann hevur at arbeiða við, er ein vanligur stáldrejubonkur, borimaskina til súluboring og ein skerimaskina.

Hesin verkstaður er einasti av sínum slag í Føroyum, og hóast Árni hevur verið einsamallur á verkstaðnum meginpartin av tíðini, eru hansara skreytlutir úr føroyskum basalti at siggja víða hvar.

Teir vanligastu smærri lutirnir hann ger, eru lampir, stakar, snapsa-

Bogi er hugagóður í arbeiðinum, men um hetta verður hansara livsstarv veit hann ikki enn

glos, øskubikar og bóka-stuðlar og hesar roynir hann altíð at hava gjørt nakað av niðurfyrri.

Men vit skiltu á honum, at betur dámar honum at fáa onkra meira spennandi bilegging. Okkurt, sum hann ikki áður hevur

roynt, og tað kemur meira enn so fyrri.

Seinasta árið hava fleiri ítróttarfeløg biðið um onkra serstaka heiðursgávu — steyp og annað við áskrift.

— Hetta hava verið spennandi uppgávur,

Árni Ziska við einum steypi hann hevur evnað úr basalti.

Gunnvør hevur nógvar náttúrumyndir á framsýningini. Landslog, bygdir og býir, grót og árstíðir. Fleiri myndir eru eisini úr kvæðum. Á veggnum hanga triggjar úr Brestiskvæðnum

Snøgg og vøkur framsýning í Smiðjuni

Synd er at siga, at øll, sum sýna fram listaverk, hava líka gott hegni. Men so eru tað eisini onnur minni framlig, ið skulu taka dik á seg fyrri at stiga fram.

Lítið hava vit áður hoyrt um Gunnvør Joensen, sum í gjár læt upp framsýning í Smiðjuni í Litluvík. Ein stór framsýning við vatnlitsmyndum, tusj, kolasmum og myndum, sum eru bæði vatnlitir og tusj, ella vatnlitir og kolasmu. Meira enn 50 myndir.

Hetta er hennara fyrsta sjálvstøðuga framsýning. Í vetur hevði hon tó nakrar myndir við á framsýningini hjá hondbóltssambandinum, og onkrar myndir hava hingið í skúl-

anum í Nólsoy.

Gunnvør býr í Nólsoy. Hon er lærari. Hon hevur ikki nakra beinleiðis útbúgving sum myndlistafólk, men sum lærari hevur hon undirvist í evning, hevur verið á skeiðum, og tað hevur givið nóg, sigur hon.

Hon hevur altíð fingist við at tekna, men tað var ikki fyrr enn hon fyrri hálvum øðrum ári síðan flutti heim aftur úr Danmark, at gongd kom á, og serliga tá onkur í summar mælti henni til at arbeiða við at gera sína egna framsýning.

Nú er so úrslitið at siggja í Smiðjuni. Ein stórur partur er náttúru-myndir, sjálvssagt fleiri úr

Nólsoy. Men onnur landsløg og umhvørvi, býir og bygdir eru eisini við. Nakrar eru av lomvigarókum. Tað eru litir, ljósr og myrkir alt eftir árstíðini.

Kvæði og søgur eru eisini á framsýningini. Nakrar myndir eru samanhangið søga, aðrar kunnu vera fyrri seg. Harra Pætur og Elinborg og Brestiskvæðið eru bæði har.

Ein framsýning, ið avgjørt er verd at vitja. Og kostnaðurin fyrri myndirnar nýtist ikki at halda nøkrum heima.

Framsýningin hjá Gunnvør er opin hesa vikuna út til sunnudagin, allar dagar frá kl. 16 til 20.

randi

heldur Árni fyrri. Nóg meira spennandi enn at framleiða somu lutir í hópatali, leggur hann aftrat.

Spurdur um hann hevur ætlanir um at viðka fyrirkuna sigur Árni, at tað hevur hann onkuntíð havt í huganum, men heldur hann kortini, at ein eigur at vera ógvuliga varin. Um farast skal undir stórri arbeiði so sum gravsteinar og tilíkt, krevst fyrri tað fyrsta

nóg stórri grótnægd og hartil dýr amboð.

— Eg havi heldur valt at royna meg fram her í minum egna kjallara, og her haldi eg fram fyríbils, leggur hann aftrat. Seinastu tíðina hevur Bogi, sonur hansara, arbeitt saman við pápanum og hann tyktist at vera bæði hegnur og hugagóður, men enn vil hann einki siga, um hann við hesum hevur funnið sitt livsstarv.

Ein prýðis — og samstundis gagnlutur — skotin úr føroyskum basalti, tyktist mongum kostnaðarmikil og veldst sjálvandi um ráðini. Men um tá skalt hava eina serføroyska jólagávu til hann ella hana »sum hevur alt«, ivast vit ikki í, at feðgar-nir Ziska á Strøndum eru vitjan verdur.

tór.